

ЧАРЛС БУКОВСКИ ТИ СИ ЦЕЛУВАЛ ЛИЛИ

Превод от английски: Емилия Михайлова, 1995

chitanka.info

Беше сряда вечер. Телевизията не предлагаше кой знае какво. Теодор бе на 56. Съпругата му, Маргарет, на 50. Двамата бяха семейство от 20 години и нямаха деца. Тед загаси лампите. Изтегнаха се на леглото в тъмното.

— Е — каза Марджи, — няма ли да ме целунеш за лека нощ?

Тед въздъхна и се обърна към нея. Целуна я лекичко.

— И ти наричаш това целувка?

Тед не отговори.

— Оная жена от програмата изглеждаше точно като Лили, нали?

— Не зная.

— Знаеш.

— Виж, ако нищо не започнеш, няма да се случи нищо.

— Ти просто не искаш да *обсъждаш* нещата с мен! Най-добре ти е да не говориш. Бъди честен сега. Онази жена от програмата приличаше на Лили, нали?

— Добре. Имаше известна прилика.

— Това накара ли те да си мислиш за нея?

— О, Исусе...

— Не се опитвай да се измъкнеш! Това накара ли те да си мислиш за нея?

— За момент, може би, да...

— И ти стана приятно, нали?

— Не, слушай, Марджи, онова нещо се случи преди пет години.

— Нима времето променя с нещо случилото се?

— Но аз ти казах, че съжалявам!

— *Съжаляваш!* А известно ли ти е какво ми *причини* на мен? Да допуснем, че аз бях направила същото с някой друг мъж. Как щеше да се чувстваш *ти* тогава.

— Не зная. Направи го и ще разбере.

— О, сега си *остроумен!* Правиш си шеги.

— Мардж, вече обсъждахме това в продължение на четири или петстотин нощи.

— Когато се любеше с Лили, така ли я целуваше? Както целуна *мен* тази вечер?

— Не, предполагам, че не...

— А как тогава? Как?

— Исусе, стига!

— *Как?*

— Е, различно.

— С какво беше различно?

— Ами, имаше елемент на нещо ново. Аз се възбудих...

Марджи седна в леглото и запищя. После млъкна.

— А когато целуваш мен, не е възбуждащо, така ли?

— Ти и аз сме свикнали един с друг.

— Но нали точно това е *любовта* — да живееш и да остаряваш заедно с някого.

— О, кей.

— О, кей? Какво искаш да кажеш с това „О, кей“?

— Искам да кажа, да, права си.

— Обаче не го казваш убедително. Просто не ти се говори с мен. А си живя с мен през всичките тия години. И знаеш ли защо?

— Не съм сигурен. Хората просто привикват с нещата, както например с работата си. Хората просто привикват. Така става.

— Искаш да кажеш, че да си с мен е нещо като работа? Значи така, това за теб е като да си на работа?

— Човек перфорира картоната си, когато ходи на работа.

— Ето, пак започваш с шегите. Сега разговаряме сериозно.

— Добре.

— Добре? Ти, отвратителен задник! Ами че ти вече заспиваш!

— Марджи, какво искаш да направя? Това се случи преди години!

— Добре, аз ще ти кажа какво искам да направиш! Искам да целунеш *мен* така, както си целувал Лили! Искам да ме *наебеш* така, както си ебал нея!

— Не мога да...

— Защо? Защото не те възбуждам като Лили ли? Защото не съм *нова*?

— Вече почти не си спомням Лили.

— Но сигурно си спомняш *достатъчно*. Добре, не е нужно да ме *ебеш*. Само ме *целуни*, както си целувал Лили!

— О, за Бога, Марджи, *моля те*, престани, умолявам те!

— Искам да зная *защо* сме живели заедно през всичките тези години? Животът ли съм си пропиляла?

— Всички го правят, почти всички го правят.

— Какво правят, пропиляват живота си ли?

— Мисля, че да.

— Да можеше само да *допуснеш* колко много те мразя!

— Искаш ли развод?

— Дали искам развод? О, Боже, и си толкова *спокоен*! Ти разбиваш целия ми проклет живот и после ме питаш дали искам развод! А аз съм на 50 години! Отдадох ти целия си живот! Какво ме чака отсега нататък?

— Можеш да вървиш по дяволите! Писна ми да слушам гласа ти! Писна ми от вечното ти заяждане!

— А представяш ли си, ако аз бях направила това с някой мъж?

— Да беше го направила! Искан ми се да вземеш и да го направиш!

Теодор затвори очи. Маргарет захлипа. Отвън се разлая куче. Някой започна да се мъчи да запалят колата си. Не успяваше. Беше 65 градуса по Фаренхайт^[1] в едно малко градче в Илинойс. Джими Картер беше президент на Съединените щати.

Теодор захърка. Маргарет стана, отиде до гардероба, отвори долното му чекмедже и извади пистолета. Револвер калибър 22. Беше зареден. Върна се в леглото при мъжа си.

Маргарет го разтърси. — Тед, скъпи, ти *хъркаш*...

Тя отново го разтърси.

— Какво, какво...? — попита Тед.

Тя освободи предпазителя на пистолета, опря дулото до онази част на гърдите му, която бе най-близо до нея и натисна спусъка. Леглото подскочи и тя отдръпна револвера. От устата на Теодор излезе звук, наподобяващ пръдня. Не личеше да го боли. Луната грееше през прозореца. Тя погледна — дупката беше малка и нямаше много кръв. Маргарет премести дулото от другата страна на гърдите на Теодор. Пак натисна спусъка. Този път той не издаде никакъв звук. Но продължи да диша. Тя го наблюдаваше. Кръвта започна да приижда. Кръвта миришеше ужасно.

Сега, когато той умираше, тя почти го обичаше. Но Лили, когато си помислеше за Лили... устата на Тед върху нейната и всичко останало... тогава ѝ се искаше да го застреля отново... Тед винаги изглеждаше добре с пуловери с яка по врата и много му отиваше зелено, а когато пърдеше в леглото, винаги първо се извръщаше

настрани — той никога не пърдеше срещу нея. И рядко отсъстваше от работа. Утре щеше да отсъства...

Маргарет хлипа известно време и после заспа.

Теодор се събуди със странното усещане, че от двете страни на гръдния му кош са забити дълги, остри стрели. Не чувстваше болка. Той сложи длани на гърдите си и после ги вдигна на лунната светлина. Бяха покрити с кръв. Това го смути. Той погледна към Маргарет. Тя спеше, а в ръката ѝ бе пистолетът, с който той я бе научил да си служи, за да разполага със средство за самозащита.

Той седна и кръвта от двете дупки на гърдите му се усили. Маргарет го бе простреляла, докато е спал. Заради проклетата Лили. А той дори не бе достигнал до оргазъм с Лили.

Той си помисли — аз съм почти мъртъв, но ако мога да се махна от нея, може и да имам още шанс.

Теодор внимателно протегна ръка и измъкна пистолета от пръстите на Маргарет. Предпазителят бе все още свален.

Не искам да те убивам, каза си мислено той, искам само да се махна. И ми се е искало да го направя поне от 13 години насам.

Той успя да стане от леглото. Стисна здраво пистолета и го насочи в горната част на бедрото на Маргарет, десния крак. Стреля.

Марджи изпищя и той запусти устата ѝ с ръка. Изчака няколко минути, преди да отдръпне ръката си.

— Какво *правиш*, Теодор?

Той насочи пистолета към горната част на бедрото ѝ, в левия крак. Стреля. Отново заглуши писъците ѝ, като запусти устата ѝ с ръка. Изчака няколко минути, отдръпна ръката си.

— Ти си целувал Лили — каза Маргарет.

В пистолета бяха останали още два куршума. Тед се изправи и погледна към дупките на гърдите си. Дупката отдясно бе престанала да кърви. От тази вляво на равни интервали изтичаше тънка като нишка струйка от червено.

— Ще те убия — каза му от леглото Маргарет.

— Ти *действително* го искаш, нали?

— Да, и ще го *направя*.

Той започна да усеща слабост и виене на свят. Къде бяха ченгетата? Нима не бяха чули всички тези изстрели? Къде бяха ченгетата? Нима никой не чуваше, когато се стреля?

Погледът му попадна върху прозореца. Той стреля по него. Чувстваше се все по-слаб. Падна на колене. Придвижи се по колене до следващия прозорец. Отново стреля. Куршумът направи кръгла дупка в стъклото, но не го разби. Пред очите му премина черна сянка. След това изчезна.

Той си помисли: „Трябва да се махна оттук!“

Теодор събра последните си сили. Хвърли пистолета към прозореца. Стъклото сега се разби, но пистолетът падна обратно в стаята...

Когато започна да идва в съзнание, жена му стоеше наведена над него. Тя наистина стоеше на двата си крака, които той бе прострелял! Зареждаше отново пистолета.

— Ще те убия — каза тя.

— Марджи, за Бога, чуй ме! *Аз те обичам.*

— Хайде, *пълзи*, умиращо псе!

Теодор запълзя към другата спалня.

Тя го последва. — Значи ти се *възбуждаше*, когато целуваше Лили?

— Не, не! Тя дори не ми харесваше! Отвращаваше ме!

— Аз ще взривя тия гадни целуващи устни, за да ги няма вече на устата ти!

— Марджи! О, Боже!

Тя опря пистолета до устата му.

— Ето ти една целувка!

Стреля. Куршумът отнесе част от долната му устна и част от челюстта. Той остана в съзнание. Видя една от обувките си на пода. Събра отново сили и запрати обувката към друг прозорец. Стъклото се счупи и обувката падна навън.

Маргарет стисна пистолета и го насочи към гърдите си. Дръпна спусъка...

Когато полицаите разбиха вратата, Маргарет стоеше права и държеше пистолета.

— Добре, мадам, пусни оръжието! — каза едното от ченгетата.

Теодор все още се опитваше да изпълзи настрани. Маргарет насочи пистолета към него, прицели се и не улучи. После се свлече на пода в пурпурно червената си нощница.

— Какво, по дяволите, стана? — попита другото ченге, навеждайки се над Теодор.

Теодор извърна глава. Устата му се бе превърнала в кърваво червена каша.

— Скъррр — каза Теодор — скъррр...

— Мразя тези семейни скандали — каза ченгето. — Наистина *мръсни...*

— Да-а — каза първото ченге.

— И аз се карах с жена си тази сутрин. Човек никога не знае как стават тия неща.

— Скъррр — каза Теодор...

Лили си беше вкъщи и гледаше по телевизията някакъв стар филм с Марлон Брандо. Сама. Открай време бе влюбена в Марлон.

Тя тихичко се изпърдя. После вдигна полата си и започна да си играе със себе си.

[1] 36 °C. (Бел.пр.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.